

מסורת הש"ס

(א) ע"ז כג: סנהדרין נז:
ספרות נה: ממורה נח:
(ב) קדושין כד: ואם קטן
נחמה נה: סנהדרין נז:
(ג) ופרה פ"א מ"ג נחמה
נח:
(ד) ענין קדושין נח:
(ה) מלל"א (ו) נחמה
קדו: (ז) קדושין נח:
(ח) ואם ע"ז: (ט) פ"א
לא וז"ל מהרש"א וקדוהי
נח: (י) נחמה נח:
(יא) ע"ז כג: רש"י
(כ) ונחמה נח: ע"ז כ:
ד"ה ענין ונחמה ואם
קדו: ד"ה ונחמה:

תורה אור השלם

1. ומיד נזכר אל
תקריבו את
אלהיכם מכל אלה
ששיתם בהם מום
לא יקרא להם:
ויקרא כב כה
2. וזהו אלהים את
הארץ והנה נשתקה כי
השעות כל בשר את
הרבו על הארץ:
בראשית ו יב
3. פן תשחתו ועשיכם
לכם כל תמונה כל
סמל תבנית זכר או
נקבה:
דברים ד טו
4. ככה יעשה לשור
האחד לא לילי אחד
או לשה כבשים או
במדר טו יא
בעיני:

גליון הש"ס

נמ' דתנן הקריבו. עין
מוספות ר"ה דף י פ"א
ד"ה בן כ"ד תולד:

הגהות תב"ח

(א) רש"י ד"ה בנחמה וס' לא תמים, כ"ב עין פירש"י בקידושין דף מד ע"ב ד"ה ואין תמות: (ב) היום ד"ה כי אלנצורך וס' אתי נמי שפיר לפי המסקנא כ"ל ותיבות כמו שפירש נחמק:

מוסף רש"י

ב'י השחית' כל בשר
 את דרכו. נלי עריות,
 נדחית (ומלי) ל' דרך
 נגר עמלתו, דורח המנוול
 נחשבת; נעשית נדחית
 (רחש) ל' ידלו נ'י
 נחלטים ל' נותח האדם
 ל' עושים את (ומהדור)
 נ' ויכריזו ל' נ'י המלח
 ודחורית במהמה. ב'י
 קר' את' נחש' נחמל כל
 קרונותיו (קריק' את' נ'י
 את' מית' ויחל' אשר
 קר'י קרנו לל' נדחיס
 וקר' לתלמוד תחיל' ונ'
 נקצר נכנסים ידעושים
 תולא' מ'י' נדחית תחיל'
 ולי' וליחצור' נדחית
 מקד' ב' מותח חזית
 אל' ב' אל' נדחישו (ב'י)
 פלגם. נכ' כ' אל' דחיש'
 אל' מלל' נכ' וילל' אל'
 ד' נדכ' נ'י ש' נכ'
 ולי' נ'י ש' נכ' נדחיש'
 נעשית מ'י' דחיש' את' שד'
 שגשג' מ'י' דחיש' נכ'י' שד'
 קר' אל' אל' נחור'
 דחיש' אל' קר' אל' פלג'
 (ומתח' אל' מ'י' נדחיש' ואר'
 ידחור' מ'י' טעמ' חמל'
 ולי' נכ'י' אל' דחיש'
 נדחיש' ו' אל' ל' נדחיש' אל'
 המלג' נדחיש' נכ'י' נדחיש'
 נחמ' הוא אל' נדחיש' קר'
 נדחיש' אל' דחיש' אל'
 הפלג' הוא אל' פלג'
 מית' ולי' נכ'י' נדחיש'
 נדחיש' אל' נדחיש' (ומ'י')

הכל שוחטין

למחשבותיו נרבע ונעבד. ואף על גב דתנא קמי פרט למחלת האיהוב וליטות ספיליוו ממוס ספיקא. רובע ליכא צבועות לדון קר צורע: הואיל וקסיב. גבי קרצנות: כי לא ירלו לנס דין השחתה בין מוס פופלים וספיליוו כהם מוס רבי. וישמעאל וכו'.

דבר ערוה. רוצה ותרצה: **עבודת כוכבים.** ועבד שהשתחוה לצלחתו: **כי הפסים כל צפר.** דבור המבול מבדיל דבור המבול בערוה קבלתו ברכיב (בראשית ו) ויקחו להם נשים וגו' שהיו נזקקין לשם רישיה ועל כבודו: **בכהמה.** מביא חמשה (א) לא נבחרה זלזל עוף לא מביא ביה (א) לא מתמים ולא זכר הלך לא פסלי דכו' מומין קטנים כגון דוקין שבעין אלא מומין גדולים כגון מחסור: **אבר** (א) משום הדין לא הפתקין: **מן** שהיו לו **מן הכיסה.** מלחם שהיה: **שנלם.** כעס בן שנה נחמן שנתו קרי' כעס. ואיל משעברו י"ב חדשים שנכנס חדש שלם נחמן שנה שניה קרי' איל עד שנה שלש. פלגם נחמן חדש ראשון עד שנה שניה: **הקריבו.** משה הו' במסכת פרה (פ"א מ"ג) ובפלגם קא חייב: **ואין שולל לו מוצחו.** אם יחייב מחוייב כל לבדו לו כעס לבדו וטענה לא מפרש תנא אי משום שפיקא אי משום כריה: **וא"ר יוחנן.**

ממא לן דמביא עליו נכסי איל של
נכסי שערונים ורשיות ההון יין דמביא צפרשת נכסים בשלה לך
ואו לאיל האחד וגו' או לרבות את הפלגם צנכסים הללו
ומדאיטערין קרא לרצוי ש"מ קסבר רבי יוחנן יאדע"ק דלמר
אז עולה לו מזהב משום דבריה וכו' ולענין נכסים רחמנא דרייה דאי
ספיקא הוא לא מרבייה קרא דכיון דשמא איל הוא פשיטא דנכסי אחוי
נכסי איל ואחתיי דאי איל הוא ליהוי דדייה ואי כגש הוא יהא היתר
דנכסא שרי תמנדעין נכסים בלא קרנ דלמערין צנמחות צפרק
צנכסא (דק קו.) "ואע" דמנ"ן אין תמנדעין לוג אחד ולא צ' וד' אלא
שעלשה כדי שיהו קרויין נכסי כגש או ארבעה שיהו קרויין נכסי איל
או ששה הראוין לפי הכא כי האי גוונא צנדי אחרני קרפי:
מיימי

דחמנא סנפיר עד דליכא סנפיר קשקשת ויש לומר דלשון קשקשת
ונופל בו לשון קשקשת: **ב**י איצטריך קרא אַמעוּט נרבע ונעבד.
ומומוקין ליה קרא דלרשא אחרת ויש לה דקיס ליה דלרשא קרא
דנכורות (ד.ו.) קדבר דמאחר חל על רובע ונרבע כמו שח
ליה |ו| נרבע בשפות דמאחר רבי עקיבא מכשיר כעלי מומין ולא
ו"ות"א ח"כ תפשוט דספיחא הוי דאי בריה הוי אצטריך קרא למעוּט
למעוּט אי הוה בריה אבל השתא דמסיק דלאצטריך קרא לנרבע ונעבד
דמאי דבני יונה חל בני יונה דוקא קטנים א"י תוריס דוקא גדולים
דלרשא דברייתא אסתמחא בעלמא היא ומורי ה"ר אהרן מייזנשפון
ההוא אומר א"י גדולים א"י בני היונה נרבע ונעבד ולאפוקי מדרשא
קטנים הוו א"י גדולים הוו וא"י קטנים הוו ממעטניהו מן המוריס
ממעטניהו והשתא א"י בריה הוו אחי נמי ספיר (ו) (י) כמו ספיר
ס"ד דלאצטריך מרייחא לנכרי דל א"י הוי כתיב אלף דא מיעוטא
ממעטניהו הוי נפיק ממה שפך אלף ק"ק על פירושו דאי תחא
מאי ספיר כסוף על אלו מומין שהנכתי לעיל מני אילימא
לאלגדריגוטס א"י משום שהוא זכר משונה או משום דלשמעין
קמי שמיא גליא שהוא נקבה לא היה לו להשמיענו והא דליכא תרי
מיעוטי נפקי אחד מיעוטא אלף אצטריך ליה מיעוטא לתוריס וחד
הוא מיעוטא תוריס אחד לנני יונה: **ב**י משתחבם בהם
דלרשא זו הווא תנא דדרים מן הבהמה להוציא את הרובע א"י כן
נרבע להו ואפילו הכי אצטריך מן הבהמה ומן הבקר להוציא רובע
דנכרי דלרשא ששום בהן דלר ערוה ועודתם כוכבים ומזג דלרשא
מזג (ו) (לרבי ששאל) (ו) (ו) ס"ד א"י לפרה ו"ות ברש כל דא
והוה ומוזס ויש לומר דתנא דמשתחבם ודאי משמע ליה לש"י
הבהמה א"י להו דרשא דמשתחבם דפרישית וכן משמע בבקר
ע"י שומטוס ודאנדרגוטס וצמחוסר וכן ויחא רופא אבל בנרבע
דמשתחבם דלרשית הוה ממחבם ומיחא רופא למידי דלרשא
דלסקלח דעקן כיון דשפות יתמהו כרובע יתמהו נמי בנרבע דלרשא
דלרשית דלרשית לה מלכתיב תמים וזכר בבקר ככשרים וצוים תמות וחכריו
ליה מלכתיב מן העוף ולא כל טעוף כפי' דקדושין (דף ה:) ולא כמו
במחמורס אבל והא אפילו כנני נמי אקור דליכא מידי לישיראל
(דף וט.) דכל מוּטָה שגומרה לכני נח אשתי מצי לישיראל דלחמ
ל"ל קרא דלין תמות וחכרות בשפות דמאצטריך מן העוף לאקור
ויש לומר דאי לאו קרא דלין תמות וחכרות בשפות ה"א דמוס
דקרא דמן העוף לאקור תחא ולא להכיר ו"ות להקשות נמי מלחצי
דליכא ליימיר דלאצטריך מן התוריס מוּטָה דלסקלח דעמין כן

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

נזקי הזכר אלא למעט אנדרוגינים ול
טומטוס ואנדרוגינים ומשני סמי מכ
תריץ מיעוטי הזכר ואם נקבה זריזין
הזכר למעוטי ה"א דלא גרע מנקב

דכתיב ונעבד
דלס
המפ
למע
גרסי
גבי
הנהו
דכתיב
אכל
שמי
ד' ג'
אלו
ולד
והש
דכתיב
מינע
פרט
היכל
איכט
ד' ק'
ופרי
אש"י
משום
מן

א"ע רדקמיה לא מיעכבה מכל
בפסחים בפרק האשה (דף פח)
פסחים וגמלא יצלת בחדש מהן דר
סמיה וא"ע רגבי נבחה ממחלת
זכרים עלות נקבות זכאי שלמים
שאי מסריין מי הם בעלים שאי הח
נענין אחר וספק מאורע שאי אש
רוא"ת דאמרי קרא נבזיל שלח נ
ליל בוקא אלן טרפות (למקן סו) ד
סנפיר דכחז רחמנא ל"ל ומשיי אי
הוא אמרנא מאי שקשקט סנפיר וא
דבר שמיין שוה ודק דבר שמי
ן מיהא דסמיה סמנא דל"ל דרש
נאי דרשא דה"ר רבי עקיבא אימ ל
על בעלי מומין ומשמע בפרק המז
אמר ונדרע האיל וסר בעופות
ש' מנגן ש"י נרעב בעופות וי"ל דמ
ש"י לנרעב לא אנטריין קרא למ
למעוטי תחלת הליוב שבו ושבו
ק מירד לזיט שומר השחל דרשא
דמשמח ויחיד למעוטי תחלת ה
גדולים הוו ממעטיין ו' נביה ה
פי המסקנא דחד למעוטי וחד
אלא הוא ו' ממעטיי להו אלא או
לאשמועיין שם או גדולים או ק
ו"ק ספק הוא אינטריין קרא למ
או נקבה והאן הוא ללא דיעין
יעוטי איכא למימר דלחא חד לנרע
בני יונה ונמאי דס"ד גמי מעיקר
דב. כהן משמע דלכ"י אימ לה
דוק דרשא הו' ידלמאן ללא דרש
רעב ולא הו' דרשין ממסחם דה
דמשחם למעשר בהמה ודלע על
ן (מורה ד) אמרין דתנא דמח
דמפיק רובע וגרע ממסחם לח
רל דכדור (דף יז) דפליגי ההם
רובע ומוקף ועבד לא אשכחן שו
מאן דלימ ייה דרשא דמסחם אי
אמר בפרק המזהב מחדש
בהמה ואן תמות חכרות בעופות
פירש כאן בקונטרס משום הקריבה
י ונביי נה אקור וי"ל משום דאמר
ה ולא לבני נה ולכן הוצרך לשנות
ש' ארז דיעין דאין מוס פוסל נע
סל עבר ומן העוף אחא לאקור
ין מן החורים לנרעב ועבד שמעיין
עופות לימנה ברובע לימנה
פדא מהאי קרא דלא לאלל דמדבריה פל

כג.

קָבַד א ב מ"י פ"ג מהל'
אִשְׁכּוּר מִזְכָּה הַלֵּסָה ו
[וּפִי'ד הִיא]:
קָבַד ג מ"י שס פ"ג
הַלֵּלָה:
קָבַד ד מ"י פט"ו מהל'
מַעֲשֵׂה הַקִּרְבָּנוֹת
הַלֵּיב וְעִיָּן כְּבִי'ת:
קָבַד ה ו מ"י שס פ"ג
הַלֵּסָה ו:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

הוא נראה דל"ל כלומר שדין
הוא לרובע אחד את הבהמה
היא פסולה לגבי קידוש:
תמות והכרזת וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones